

Sygn. akt V U 997/15

WYROK W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 12 stycznia 2016 r.

Sąd Okręgowy - Sąd Pracy i Ubezpieczeń Społecznych w Legnicy

w składzie:

Przewodniczący: SSO Krzysztof Głowczyński

Protokolant: star. sekr. sądowy Magdalena Teteruk

po rozpoznaniu w dniu 12 stycznia 2016 r. w Legnicy

sprawy z wniosku J. M.

przeciwko Zakładowi Ubezpieczeń Społecznych Oddział w L.

o przeliczenie kapitału początkowego oraz emerytury

na skutek odwołania J. M.

od decyzji Zakładu Ubezpieczeń Społecznych Oddział w L.

z dnia 20 sierpnia 2015 r.

znak (...)

oddala odwołanie.

Sygn. akt VU 997/15

UZASADNIENIE

Zakład Ubezpieczeń Społecznych Oddział w L. decyzją z dnia 20 sierpnia 2015 r. odmówił przeliczenia kapitału początkowego i emerytury J. M..

W odwołaniu od powyższej decyzji J. M. domaga się zastosowania wskaźnika wysokości podstawy wymiaru kapitału początkowego w wysokości 326,66 %, określonej w załączniku do decyzji o ustaleniu kapitału początkowego z dnia 18 maja 2007 r.

Zakład Ubezpieczeń Społecznych Oddział w L. wniósł o oddalenie odwołania. W uzasadnieniu wskazał, że decyzją z dnia 18 maja 2007 r. do obliczenia podstawy wymiaru kapitału początkowego i obliczenia wskaźnika wysokości podstawy przyjęto przeciętną podstawę wymiaru składek na ubezpieczenie społeczne z 10 kolejnych lat kalendarzowych od 01 stycznia 1989 r. do 31 grudnia 1998 r. Wskaźnik wysokości podstawy wymiaru kapitału początkowego wyniósł 326,66 % i zgodnie z przepisami został ograniczony do 250 %. Organ rentowy podał także, że organ rentowy decyzją z dnia 23 marca 2015 r. przyznał ubezpieczonemu prawo do emerytury częściowej od dnia 01 lutego 2015 r., obliczonej zgodnie z zasadami określonymi w art. 26 ustawy emerytalnej.

Sąd ustalił następujący stan faktyczny sprawy.

J. M. urodził się w dniu (...)

Decyzją z dnia 18 maja 2007 r. Zakład Ubezpieczeń Społecznych Oddział w L. ustalił kapitał początkowy wnioskodawcy na dzień 01 stycznia 1999 r. Do obliczenia podstawy wymiaru kapitału początkowego oraz obliczenia wskaźnika wysokości tej podstawy przyjął przeciętną podstawę wymiaru składek na ubezpieczenie społeczne z 10 lat kalendarzowych od 01 stycznia 1989 r. do 31 grudnia 1998 r. Wskaźnik wysokości podstawy wymiaru kapitału początkowego wyniósł 326,66 %.

Na skutek wniosku z dnia 25 lutego 2015 r. organ rentowy decyzją z dnia 23 marca 2015 r. przyznał ubezpieczonemu zaliczkę na poczet przysługującej emerytury częściowej od 01 lutego 2015 r. w wysokości 50 % kwoty zgodnie z zasadami określonymi w art. 26 ustawy z dnia 17 grudnia 1998 r. o emeryturach i rentach z Funduszu Ubezpieczeń Społecznych.

We wniosku z dnia 03 sierpnia 2015 r. J. M. wniósł o ponowne ustalenie kapitału początkowego z uwzględnieniem w podstawie wymiaru zarobków uzyskanych w czasie od 01 stycznia 1989 r. do 31 grudnia 1998 r. ze wskaźnikiem wysokości wymiaru kapitału początkowego 326,66 %.

Decyzją z dnia 20 sierpnia 2015 r. organ rentowy odmówił prawa do przeliczenia kapitału początkowego oraz emerytury. W jej uzasadnieniu wskazał, że decyzją z dnia 18 maja 2007 r. ustalono kapitał początkowy. Do obliczenia podstawy wymiaru kapitału początkowego i obliczenia wskaźnika wysokości podstawy przyjęto przeciętną podstawę wymiaru składek na ubezpieczenie społeczne z 10 kolejnych lat kalendarzowych od 01 stycznia 1989 r. do 31 grudnia 1998 r. Wskaźnik wysokości podstawy wymiaru kapitału początkowego wyniósł 326,66 % i zgodnie z przepisami został ograniczony do 250 %. Wskazując na powyższe stwierdził, że brak jest podstaw do ponownego przeliczenia kapitału początkowego i emerytury.

(n i e s p o r n e)

Sąd zważył co następuje.

Odwołanie nie zasługuje na uwzględnienie.

W świetle treści odwołania jego żądanie sprowadza się do zastosowania zarówno w odniesieniu do kapitału początkowego jak i obliczenia wysokości emerytury wskaźnika wysokości podstawy wymiaru 326,66 %.

Zgodnie z art. 173 ust. 3 w związku z art. 196 ustawy z dnia 17 grudnia 1998 r. o emeryturach i rentach z Funduszu Ubezpieczeń Społecznych wartość kapitału początkowego ustala się na dzień wejścia w życie ustawy, tj. na dzień 01 stycznia 1999 r. Jak wprost wynika z decyzji z dnia 18 maja 2007 r., ustalony nią kapitał początkowy organ rentowy ustalił zgodnie ze wskazanymi wyżej przepisami, na dzień 01 stycznia 1999 r. Poza złożeniem formalnego wniosku z dnia 27 lipca 2015 r., J. M. nie wskazał żadnych nowych okoliczności mających wpływ na wysokość ustalonego decyzją z dnia 18 maja 2007 r. kapitału początkowego. Żądanie przeliczenia wartości kapitału początkowego nie znajduje uzasadnienia we wskazanych w uzasadnieniu odwołania przepisach art. 1 pkt 3 i art. 3 ust. 1 ustawy z dnia 05 marca 2015 r. o zmianie ustawy o emeryturach i rentach z Funduszu Ubezpieczeń Społecznych (Dz.U.2015.552). Przepisem art. 1 ust. 3 tej ustawy wprowadzono do ustawy emerytalnej zmianę polegającą na dodaniu po art. 110, art. 110a w brzmieniu: wysokość emerytury oblicza się ponownie od podstawy wymiaru ustalonej w sposób określony w art. 15, z uwzględnieniem art. 110 ust. 3, jeżeli do jej obliczenia wskazano podstawę wymiaru składki na ubezpieczenie społeczne lub ubezpieczenia emerytalne i rentowe na podstawie przepisów prawa polskiego przypadającą w całości lub w części po przyznaniu świadczenia, a wskaźnik wysokości podstawy wymiaru przed zastosowaniem ograniczenia, o którym mowa w art. 15 ust. 5, jest wyższy niż 250 %. Skoro zatem przepis stwarza możliwość ponownego obliczenia wysokości - na co wprost wskazuje przepis - emerytury, żądanie ponownego ustalenia na jego podstawie wartości kapitału początkowego jest oczywiście bezzasadne. Z kolei przepis art. 3 ust. 1 ustawy z dnia 05 marca 2015 r. stanowi, iż w sprawach, w których organ rentowy ustalił kapitał początkowy z uwzględnieniem art. 174 ustawy, o której mowa w art. 1, w brzmieniu obowiązującym przed wejściem w życie ustawy z dnia 05 marca 2015 r., kapitał początkowy ustala się ponownie na wniosek osoby uprawnionej, a jeżeli osoba uprawniona nie wystąpi z takim wnioskiem - przy

obliczaniu emerytury na zasadach określonych w art. 26 ustawy wymienionej w art. 1 ustawy z 05 marca 2015 r., jeżeli jest to korzystniejsze dla emeryta. W odniesieniu do kapitału początkowego ustawa z dnia 05 marca 2015 r. wprowadza zmianę polegającą na dodaniu w art. 174 po ust. 2 ustawy o emeryturach i rentach z Funduszu Ubezpieczeń Społecznych, ust. 2a w brzmieniu: przy ustalaniu kapitału początkowego do okresów, o których mowa w art. 7 pkt 5 stosuje się art. 53 ust. 1 pkt 2. Istotą wprowadzonej zmiany jest zastosowanie przy obliczaniu wartości kapitału początkowego w odniesieniu do okresów nieskładkowych z tytułu sprawowania opieki nad dziećmi 1,3 % podstawy wymiaru za każdy rok takich okresów. Wnioskodawca nie udokumentował okresów sprawowania opieki nad dziećmi i z tego względu nie zachodzą uzasadnione podstawy ponownego obliczenia wartości kapitału początkowego.

W związku z żądaniem obliczenia emerytury z zastosowaniem wskaźnika 326,66 % należy uwzględnić istotny fakt, że ze względu na datę urodzenia, w zakresie uprawnień emerytalnych, do J. M. mają zastosowanie przepisy Działu II ustawy o emeryturach i rentach z Funduszu Ubezpieczeń Społecznych. Przewidziane zamieszczonymi w tym dziale przepisami emerytury są ustalane według reguł określonych w art. 26. Wnioskodawca jest uprawniony do emerytury częściowej, przyznanej na podstawie art. 26b ust. 1 ustawy emerytalnej, której wysokość wynosi 50% kwoty emerytury ustalonej zgodnie z art. 26. Ze względu na wskazany sposób ustalenia wysokości świadczenia ponowne jego obliczenie w sposób określony art. 110a ustawy emerytalnej nie jest możliwe. Należy bowiem wskazać, iż na warunkach określonych tym przepisem, ponownym obliczeniem objęte zostały wyłącznie – na co wprost wskazuje przepis – emerytury obliczone od podstawy wymiaru ustalonej w sposób określony w art. 15, i to tylko w razie wskazania do jej obliczenia podstawy wymiaru składki na ubezpieczenia przypadającej w całości lub w części po przyznaniu świadczenia. W realiach rozpoznanej sprawy, emerytura J. M. została obliczona na podstawie art. 26 ustawy emerytalnej a nie od podstawy wymiaru ustalonej w sposób określony w art. 15. Należy także wskazać, że wnosząc o przeliczenie emerytury, ubezpieczony nie wskazał do jej obliczenia podstawy wymiaru składki na ubezpieczenia społeczne przypadającej choćby w części po przyznaniu emerytury. Powyższe uzasadnia zatem wniosek, że ze wskazanych wyżej przyczyn żądanie ponownego obliczenia emerytury pozbawione jest uzasadnionych podstaw.

Wprowadzona ustawą z dnia 05 marca 2015 r. nowelizacja ustawy emerytalnej nie miała wpływu na treść art. 15 ust. 5 ustawy. Obowiązujący od wejścia w życie ustawy emerytalnej w niezmienionym brzmieniu przepis art. 15 ust. 5 stanowi, że wskaźnik wysokości podstawy wymiaru nie może być wyższy niż 250 %. Nadal zatem po wejściu w życie ustawy z dnia 05 marca 2015 r. obowiązuje ograniczenie wysokości podstawy wymiaru. Poza tym także wykładnia art. 110a ustawy emerytalnej nie uzasadnia wniosku, że z mocy tego przepisu wskaźnik wysokości podstawy wymiaru może być wyższy niż 250 %. Określone przepisem art. 110a ustawy emerytalnej ponowne obliczenie emerytury uwarunkowane jest spełnieniem łącznie kilku określonych nim przesłanek. Skutkiem przeliczenia, warunkującym możliwość przeliczenia świadczenia, musi być wskaźnik wysokości podstawy wymiaru przed zastosowaniem ograniczenia, o którym mowa w art. 15 ust. 5, wyższy niż 250 %. Nie oznacza to jednak, że wskaźnik wysokości podstawy wymiaru ponownie obliczonej emerytury może być wyższy od określonych art. 15 ust. 5 ustawy emerytalnej 250 %. Omawiany przepis nie uchyla określonego nadal obowiązującego w niezmienionym brzmieniu przepisem art. 15 ust. 5 ograniczenia wysokości wskaźnika wysokości podstawy wymiaru.

Mając powyższe na uwadze Sąd na podstawie art. 477¹⁴ § 1 k.p.c. pozbawione uzasadnionych podstaw odwołanie oddalił.